32002R1494

UREDBA KOMISIJE (ES) št. 1494/2002

z dne 21. avgusta 2002

o spremembi Prilog III, VII in XI k Uredbi (ES) št. 999/2001 Evropskega parlamenta in Sveta glede spremljanja spongiformne encefalopatije pri govedu, izkoreninjenja transmisivne spongiformne encefalopatije, odstranjevanja živalskih tkiv s specifičnim tveganjem in pravilih za uvažanje živih živali in izdelkov živalskega izvora

(Besedilo velja za EGP)

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 999/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o določitvi predpisov za preprečevanje, nadzor in izkoreninjenje nekaterih transmisivnih spongiformnih encefalopatij ([1]), kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 270/2002 ([2]), in zlasti člena 23 Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Pravila za spremljanje spongiformne encefalopatije (BSE) pri govedu, uničevanje govejih zarodkov in jajčec primerov BSE, trgovino z govejimi zarodki in jajčeci ter za odstranjevanje živalskih tkiv s specifičnim BSE tveganjem so določena v Uredbi (ES) št. 999/2001.

(2) Ko je bil program spremljanja BSE pri govedu spremenjen z Uredbo Komisije (ES) št. 1248/2001 ([3]), je bila predvidena revizija programa spremljanja glede na rezultate, dobljene v prvih šestih mesecih.

(3) V drugi polovici 2001 je bilo več kot pet milijonov glav govedi testirano na BSE, od katerih je bilo 457 pozitivnih. Večina pozitivnih primerov je bila najdenih pri živalih, ki so umrle na kmetiji, živalih, zaklanih v sili, in živalih, pri katerih je bil zakol odložen zaradi suma bolezni ali motenj v njihovem splošnem stanju.

(4) Za zagotavljanje enovite uporabe programa spremljanja je treba v Prilogi III, Poglavje A.I.2, razjasniti opredelitev živali, katerih zakol je bil odložen zaradi suma bolezni ali motenj v njihovem splošnem stanju.

(5) Vse na kmetiji umrle živali, starejše od 24 mesecev, so bile testirane na BSE med enoletno statistično preiskavo, ki je bila kot prehodni ukrep določena v Uredbi (ES) št. 999/2001. Da bi zagotovili učinkovito odkrivanje primerov BSE, bi morale biti vse na kmetiji umrle živali, starejše od 24 mesecev, še naprej stalno testirane. Da bi se izognili nesorazmernim stroškom, bi bilo treba predvideti odstopanje za živali, ki umirajo na odročnih območjih, kjer ni organiziranega zbiranja mrtvih živali.

(6) Pomembno je slediti razvoju epidemije BSE pri živalih, rojenih po uvedbi okrepljene prepovedi krmljenja v Združenem kraljestvu. V ta namen bi bilo treba testiranje živali, zaklanih in uničenih v shemi starejših od trideset mesecev, razširiti, da bi zajelo vse živali, rojene po prepovedi krmljenja. Vendar pa je odkrivanje pozitivnih primerov pri živalih, mlajših od 42 mesecev, zelo malo verjetno in bi bilo zato nesorazmerno zahtevati testiranje zdravih živali, mlajših od te starosti, in namenjenih za uničenje pod izredno shemo, ki jo določa Uredba Komisije (ES) št. 716/96 z dne 19. aprila 1996 o sprejetju izrednih podpornih ukrepov za trg z govedino v Združenem kraljestvu ([4]), kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1176/2000 ([5]).

(7) Treba je razjasniti pravila za označevanje zdravstvene ustreznosti trupov, izbranih za testiranje na transmisivno spongiformno encefalopatijo.

(8) Da bi se izognili nesorazmernim stroškom programa spremljanja, bi bilo treba predvideti odstopanje za živali, ki umirajo na odročnih območjih, kjer ni organiziranega zbiranja mrtvih živali.

(9) Treba bi bilo razjasniti določbe o prostovoljnih programih spremljanja drugih živalskih vrst razen goveda, ovc in koz.

(10) V svojem mnenju z dne 16. maja 2002 o varnosti govejih zarodkov je Znanstveni pripravljalni odbor (SSC) sklenil, da ni potrebe za druge ukrepe, razen tistih, ki jih predpisujejo protokoli Mednarodnega združenja za prenos zarodkov (International Embryo Transfer Society). Na svojem splošnem zasedanju v maju 2002 se je Svetovna organizacija za zdravstveno varstvo živali Office international des Epizootics (OIE) odločila na podobnih znanstvenih temeljih črtati vse pogoje trgovanja v zvezi z govejimi zarodki in jajčeci. Zaradi tega bi bilo treba določbe o uničevanju govejih zarodkov in jajčec primerov BSE in z BSE povezane pogoje trgovanja z govejimi zarodki in jajčeci preklicati.

(11) Treba je razjasniti pravila za odstranjevanje in nadzor živalskih tkiv s specifičnim tveganjem.

([1]) UL L 147, 31.5.2001, str. 1.
([2]) UL L 45, 15.2.2002, str. 4.
([3]) UL L 173, 27.6.2001, str. 12.
([4]) UL L 99, 20.4.1996, str. 14.
([5]) UL L 131, 1.6.2000, str. 37.

(12) V svojem mnenju z dne 27. junija 2002 o geografskem tveganju BSE nekaterih tretjih držav je Znanstveni pripravljalni odbor sklenil, da je poleg prej ocenjenih držav zelo majhna verjetnost pojava BSE tudi pri domorodnem govedu na Islandiji in v Vanuatuju. Zaradi tega bi bilo treba Islandijo in Vanuatu izvzeti iz pogojev trgovine v zvezi z živim govedom in proizvodi govejega, ovčjega in kozjega izvora.

(13) Zato je treba Uredbo (ES) št. 999/2001 ustrezno spremeniti.

(14) Ukrepi, določeni v tej uredbi, so skladni z mnenjem Stalnega odbora za prehransko verigo in zdravje živali –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Priloge III, VII in XI k Uredbi (ES) 999/2001 se spremenijo v skladu s Prilogo k tej uredbi.

Člen 2

Ta uredba začne veljati tretji dan po objavi v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 21. avgusta 2002

Za Komisijo
David BYRNE
Član Komisije

PRILOGA

1. Priloga III se nadomesti z naslednjo:

„PRILOGA III

SISTEM SPREMLJANJA

POGLAVJE A

I. **Spremljanje goveda**

1. *Splošno*

Spremljanje goveda se opravlja v skladu z laboratorijskimi metodami iz Priloge X, Poglavje C, točka 3.1(b).

2. *Spremljanje živali, zaklanih za prehrano ljudi*

2.1 Vse govedo, starejše od 24 mesecev:

— ki je bilo predmet ‚posebnega zakola v sili', kot je opredeljen v členu 2(n) Direktive Sveta 64/433/EGS ([1]), ali

— ki je bilo zaklano v skladu s Prilogo I, Poglavje VI, točka 28(c) k Direktivi 64/433/EGS, razen živali brez kliničnih znakov, zaklanih v okviru kampanje izkoreninjenja bolezni,

se testira na BSE.

2.2 Vse govedo, starejše od 30 mesecev:

— ki je normalno zaklano za prehrano ljudi, ali

— ki je zaklano v okviru kampanje izkoreninjenja bolezni v skladu s Prilogo I, Poglavje VI, točka 28(c) Direktive 64/433/EGS, ki pa ne kaže kliničnih znakov bolezni,

se testira na BSE.

2.3 Z odstopanjem od točke 2.2 in za govedo, ki je rojeno, gojeno in zaklano na njenem ozemlju, se lahko Švedska odloči za pregled samo naključnega vzorca. Vzorec zajema vsaj 10 000 živali na leto.

3. *Spremljanje živali, ki niso zaklane za prehrano ljudi*

3.1 Vse govedo, starejše od 24 mesecev, ki je poginilo ali je bilo pokončano, ampak ki ni bilo:

— pokončano z namenom uničenja na podlagi Uredbe Komisije (ES) št. 716/96 ([2]),

— pokončano v okviru epidemije, kot je slinavka in parkljevka,

— zaklano za prehrano ljudi,

se testira na BSE.

3.2 Države članice se lahko odločijo za odstopanje od določb točke 3.1 na odročnih območjih z nizko gostoto živali, kjer ni organiziranega zbiranja mrtvih živali. Države članice, ki to odstopanje uporabijo, o tem obvestijo Komisijo in predložijo seznam območij, za katera se uporablja odstopanje. Odstopanje ne zajema več kot 10 % populacije goveda v državi članici.

4. *Spremljanje živali, kuplj enih z namenom uničenja na podlagi Uredbe (ES) št. 716/96*

4.1 Vse živali, ki so predmet zakola v sili ali za katere je pri pregledu pred smrtjo ugotovljeno, da so bolne, se testirajo na BSE.

4.2 Vse živali, starejše od 42 mesecev, rojene po 1. avgustu 1996, se testirajo na BSE.

4.3 Naključni vzorec živali, ki jih ne pokrivata točki 4.1 ali 4.2, in ki zajema vsaj 10 000 živali letno, se testira na BSE.

([1]) UL 121, 29.7.1964, str. 2012/64.
([2]) UL L 99, 20.4.1996, str. 14.

5. *Spremljanje drugih živali*

Poleg testiranj iz točk od 2 do 4 se lahko države članice prostovoljno odločijo tudi za testiranje drugega goveda na svojem ozemlju, zlasti ko te živali izvirajo iz držav z domorodno BSE, če so uživale potencialno kontaminirana krmila ali so jih rodile ali imajo poreklo samic, okuženih z BSE.

6. *Ukrepi po testiranju*

6.1 Če je bila žival, ki je bila zaklana za prehrano ljudi, izbrana za testiranje na BSE, se na njenem trupu ne opravi označevanje zdravstvene ustreznosti iz Poglavja XI Priloge I k Direktivi 64/433/EGS, dokler se ne dobi negativen rezultat hitrega testa.

6.2 Države članice lahko odstopajo od določb točke 6.1, če je na klavnici vzpostavljen uradni sistem, ki zagotavlja, da nobeni deli pregledane živali, označeni z oznako zdravstvene ustreznosti, ne zapustijo klavnice do pridobitve negativnega rezultata hitrega testa.

6.3 Vsi deli telesa živali, ki se testira na BSE, vključno s kožo, ostanejo do pridobitve negativnega rezultata hitrega testa pod uradnim nadzorom, razen če se uničijo v skladu s Prilogo V, točka 3 ali 4.

6.4 Vsi deli telesa živali, ki je bila v hitrem testu pozitivna, vključno s kožo, se uničijo v skladu s Prilogo V, točka 3 ali 4, razen materiala, ki ga je treba obdržati v zvezi z evidencami, določenimi v Poglavju B, Oddelek III.

6.5 Če se za žival, zaklano za prehrano ljudi, ugotovi pozitiven rezultat hitrega testa, se poleg trupa, ki je na test pozitiven, uničita tudi vsaj dva trupa neposredno pred trupom, ki je na test pozitiven, in dva trupa neposredno za trupom, ki je na test pozitiven, na isti klavni liniji v skladu s točko 6.4.

6.6 Države članice lahko odstopajo od določb točke 6.5, če je v klavnici vpeljan sistem, ki preprečuje kontaminacijo med trupi.

II. **Spremljanje ovc in koz**

1. *Splošno*

Spremljanje ovc in koz se opravlja v skladu z laboratorijskimi metodami, določenimi v Prilogi X, Poglavje C, točka 3.2(b).

2. *Spremljanje živali, zaklanih za prehrano ljudi*

Živali, starejše od 18 mesecev ali pri katerih sta skozi dlesen predrla več kot dva stalna sekalca in ki so zaklane za prehrano ljudi, se testirajo v skladu z velikostjo vzorca, določeno v tabeli. Vzorčenje je reprezentativno za vsako regijo in letni čas. Izbira vzorca se načrtuje s ciljem preprečevanja prevelike zastopanosti katere koli skupine glede na izvor, vrsto, starost, pasmo, tip proizvodnje ali katero koli drugo lastnost. Starost živali se oceni na podlagi rasti zob, očitnih znakov odraslosti ali drugih zanesljivih podatkov. Kjer je to mogoče, se izognemo večkratnemu vzorčenju iste črede.

Država članica	Minimalna velikost letnega vzorca zaklanih živali (*)
Belgija	3 750
Danska	3 000
Nemčija	60 000
Grčija	60 000
Španija	60 000
Francija	60 000
Irska	60 000
Italija	60 000
Luksemburg	250

Država članica	Minimalna velikost letnega vzorca zaklanih živali (*)
Nizozemska	39 000
Avstrija	8 200
Portugalska	22 500
Finska	1 900
Švedska	5 250
Združeno kraljestvo	60 000

(*) Velikost vzorca je izračunana za zaznavanje prevalence 0,005 % s 95 % zaupanjem pri zaklanih živalih v državah članicah, ki koljejo večje število odraslih ovc. V državah članicah, ki koljejo manjše število odraslih ovc, se velikost vzorca izračuna kot 25 % ocenjenega ali evidentiranega števila ovc za zakol, ki so bile zaklane v letu 2000.

3. *Spremljanje živali, ki niso zaklane za prehrano ljudi*

Živali, starejše od 18 mesecev ali pri katerih sta skozi dlesen predrla več kot dva stalna sekalca, ki so poginile ali so bile pokončane, ampak ki niso bile:

— pokončane v okviru epidemije, kot je slinavka in parkljevka,

— zaklane za prehrano ljudi,

se testirajo v skladu z velikostjo vzorca, določeno v tabeli. Vzorčenje je reprezentativno za vsako regijo in letni čas. Izbira vzorca se načrtuje s ciljem preprečevanja prevelike zastopanosti katere koli skupine glede na izvor, vrsto, starost, pasmo, tip proizvodnje ali katero koli drugo lastnost. Starost živali se oceni na podlagi rasti zob, očitnih znakov odraslosti ali drugih zanesljivih podatkov. Kjer je to mogoče, se izognemo večkratnemu vzorčenju iste črede.

Države članice se lahko odločijo, da bodo iz vzorčenja izključile odročna območja z nizko gostoto živali, kjer ni organiziranega zbiranja mrtvih živali. Države članice, ki to odstopanje uporabijo, o tem obvestijo Komisijo in predložijo spisek območij, za katera se uporablja odstopanje. Odstopanje ne zajema več kot 10 % populacije ovc in koz v državi članici.

Država članica	Minimalna velikost letnega vzorca mrtvih živali (*)
Belgija	450
Danska	400
Nemčija	6 000
Grčija	6 000
Španija	6 000
Francija	6 000
Irska	6 000
Italija	6 000
Luksemburg	30
Nizozemska	5 000

Država članica	Minimalna velikost letnega vzorca mrtvih živali (*)
Avstrija	1 100
Portugalska	6 000
Finska	250
Švedska	800
Združeno kraljestvo	6 000

(*) Velikost vzorca je izračunana za zaznavanje prevalence 0,05 % s 95 % zaupanjem pri poginulih živalih v državah članicah z veliko populacijo ovc. V državah članicah z manjšo populacijo ovc se velikost vzorca izračuna kot 50 % ocenjenega števila poginjenih živali (ocenjena smrtnost 1 %).

4. *Spremljanje drugih živali*

Poleg programov spremljanja iz točk 2 in 3 lahko države članice prostovoljno izvajajo spremljanje drugih živali, zlasti:

— živali, ki se uporabljajo za proizvodnjo mleka,

— živali, ki izvirajo iz držav z domorodnimi TSE,

— živali, ki so zaužile potencialno kontaminirano krmo,

— živali, ki so rojene ali izvirajo iz samic, okuženih s TSE,

— živali iz čred, okuženih s TSE

5. *Ukrepi po testiranju ovc in koz*

5.1 Če je bila žival, ki je bila zaklana za prehrano ljudi, izbrana za testiranje na TSE, se na njenem trupu ne opravi označevanje zdravstvene ustreznosti iz Poglavja XI Priloge I k Direktivi 64/433/EGS, dokler se ne dobi negativen rezultat hitrega testa.

5.2 Države članice lahko odstopajo od določb točke 5.1, če je v klavnici vzpostavljen uradni sistem, ki zagotavlja, da nobeni deli pregledane živali, označeni z oznako zdravstvene ustreznosti, ne zapustijo klavnice do pridobitve negativnega rezultata hitrega testa.

5.3 Vsi deli telesa testirane živali, vključno s kožo, ostanejo pod uradnim nadzorom do pridobitve negativnega rezultata hitrega testa, razen če se uničijo v skladu s točko 3 ali 4 Priloge V.

5.4 Vsi deli telesa živali, ki je bila v hitrem testu pozitivna, vključno s kožo, se uničijo v skladu s Prilogo V, točka 3 ali 4, razen materiala, ki ga je treba obdržati v zvezi z evidencami, določenimi v Poglavju B, Oddelek III.

6. *Genotipizacija*

6.1 Genotip prionskega proteina se določi pri vsakem pozitivnem primeru TSE pri ovcah. Primeri TSE, najdeni pri odpornih genotipih (ovce z genotipi, ki kodirajo alanin na obeh alelih na kodonu 136, arginin na obeh alelih na kodonu 154 in arginin na obeh alelih na kodonu 171), se nemudoma prijavijo Komisiji. Če je mogoče, se takšni primeri predložijo za tipizacijo seva. Če tipizacija seva takšnih primerov ni mogoča, se uvede za izvorno čredo in vse preostale črede, v katerih je žival bila, poostreno spremljanje z namenom odkritja drugih primerov TSE za tipizacijo seva.

6.2 Poleg živali, ki so bile genotipizirane po določbah točke 6.1, se določi tudi genotip prionskega proteina pri naključnem podvzorcu ovc, testiranih po določbah Poglavja A, Oddelek II, točka 2. Ta podvzorec zajema najmanj en odstotek skupnega vzorca vsake države članice in ni manjši kot 100 živali na državo članico. Z odstopanjem se lahko države članice odločijo za genotipizacijo ekvivalentnega števila živih živali podobne starosti.

III. **Spremljanje drugih živalskih vrst**

Države članice lahko na prostovoljno opravljajo spremljanje TSE pri živalskih vrstah, ki niso govedo, ovce ali koze.

POGLAVJE B

I. **Podatki, ki jih morajo države članice predložiti v svojem poročilu**

1. Število sumljivih primerov na živalsko vrsto, za katero so uvedene omejitve gibanja v skladu s členom 12(1).

2. Število sumljivih primerov na živalsko vrsto, ki je predmet laboratorijskih pregledov v skladu s členom 12(2), in rezultate pregledov.

3. Število čred, pri katerih so bili sumljivi primeri pri ovcah in kozah prijavljeni in preiskani na podlagi člena 12(1) in (2).

4. Ocenjena velikost vsake subpopulacije iz Poglavja A, Oddelek I, točki 3 in 4.

5. Število govedi, testiranih v vsaki subpopulaciji iz Poglavja A, Oddelek I, točke 2 do 5, metoda izbire vzorca in rezultat testov.

6. Ocenjena velikost subpopulacij iz Poglavja A, Oddelek II, točki 2 in 3, ki so bile določene za vzorčenje.

7. Število živali in čred ovc in koz, testiranih v vsaki subpopulaciji iz Poglavja A, Oddelek II, točke 2 do 4, metoda izbire vzorca in rezultat testov.

8. Število, starostna in geografska distribucija pozitivnih primerov BSE in praskavca (scrapie). Država izvora pozitivnih primerov BSE in praskavca, če ta ni ista kot država poročevalka. Število in geografska distribucija čred, pozitivnih na praskavec. Za vsak primer BSE je treba podati leto in, če je mogoče, mesec rojstva.

9. Pozitivni primeri TSE, potrjeni pri živalih, ki niso govedo, ovce ali koze.

10. Genotip in, če je mogoče, pasma vsake živali, ki je bila vzorčena v vsaki subpopulaciji iz Poglavja A, Del II, točki 6.1 in 6.2.

II. **Podatki, ki jih v svojem zbirniku predloži Komisija**

Zbirnik se predloži v obliki tabele in zajema najmanj podatke iz Dela I za vsako državo članico.

III. **Evidence**

1. Pristojni organ sedem let hrani evidence o:

   — številu in tipih živali, za katere so uvedene omejitve premikov, kot je navedeno v členu 12(1),

   — številu in rezultatih kliničnih in epidemioloških preiskav, kot je navedeno v členu 12(1),

   — številu in rezultatih laboratorijskih preiskav, kot je navedeno v členu 12(2),

   — številu, identiteti in izvoru živali, ki so bile vzorčene v okviru programov spremljanja iz Poglavja A in, če je mogoče, starosti, pasmi in anamnestičnih podatkih,

   — genotipu prionskega proteina pozitivnih primerov TSE pri ovcah.

2. Preiskovalni laboratorij sedem let hrani vse evidence o testiranju, zlasti laboratorijske dnevnike in, če je primerno, parafinske bloke ter fotografije prenosov western.“

2. Priloga VII se spremeni:

(a) v točki 1(a) se druga alinea nadomesti:

„— če je bila bolezen potrjena pri samici, njeno potomstvo, rojeno v zadnjih dveh letih pred začetkom klinične bolezni ali po njem;“;

(b) v točki 1(a) se v peti alinei črtajo besede „zarodki in jajčeca“;

(c) v točki 2(a) se črtajo besede „in uničenje zarodkov in jajčec“.

3. Priloga XI se spremeni:

(a) v delu A se točka 1(a)(i) nadomesti:

„(i) lobanja z očmi in možgani, tonzile, hrbtenica z izjemo repnih vretenc, prečnih podaljškov ledvenih in prsnih vretenc ter kril križnice, ampak vključno z dorzalnimi bazalnimi gangliji in hrbtenjačo, goveda, starejšega od 12 mesecev in prebavila od dvanajsternika do danke ter mezenterij goveda vseh starosti;“

(b) v delu A se točka 5(a) nadomesti:

„(a) klavnice, ali, kot je primerno, druga mesta zakola;“

(c) v delu A se seznam držav iz točke 10(b) nadomesti:

„Argentina
Avstralija
Bocvana
Brazilija
Čile
Kostarika
Salvador
Islandija
Namibija
Nova Zelandija
Nikaragva
Panama
Paragvaj
Singapur
Svazi
Urugvaj
Vanuatu.“

(b) V delu A se točka 12(a) nadomesti:

„(a) ko odstranjevanje hrbtenice ni zahtevano, se trupi ali deli trupov goveda, kot so določeni z Direktivo 64/433/EGS, ki imajo hrbtenico, označijo z modro črto na oznaki iz Uredbe (ES) št. 1760/2000, razen na točki dobave končnemu potrošniku;“

(e) Del B se črta.

(f) V delu D se točka 3 nadomesti:

„3. Točka 2 ne velja za uvoz goveda, ki je bilo rojeno in stalno rejeno v naslednjih državah:
Argentina
Avstralija
Bocvana
Brazilija
Čile
Kostarika
Salvador
Islandija
Namibija
Nova Zelandija
Nikaragva
Panama
Paragvaj
Singapur
Svazi
Urugvaj
Vanuatu.“

(g) V delu D se črta točka 4.